

marts 1999. Det er rigtigt, at de nuværende distributionsselskaber som ejere af de centrale produktionsselskaber fortsat vil have begrænsede muligheder for at disponere over kapital og indtægter fra produktionsselskaberne med henblik på at anvende disse midler til investering i kommercielle aktiviteter som for eksempel el-handelsselskaber.

Det er imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at ejerne fremover uden de gældende restriktioner frit kan anvende kapital og indtægter fra produktionsselskaberne til investering i handelsaktiviteter. Dette forudsætter, at ejerne beslutter at foretage sådanne investeringer via produktionsselskabet i stedet for først at overføre midlerne til netselskabet, hvor ejerskabet af produktionsselskabet ifølge lovforslaget vil blive placeret i forbindelse med den krævede selskabsopdeling.

Det er min opfattelse at denne regulering vil

- 1) styrke de danske produktionsselskabers muligheder for at klare sig i den skærpede konkurrence, fordi der ikke åbnes op for, at de nuværende ejere i form af de mange distributionsselskaber får frie muligheder for enkeltvis at disponere over denne kapital med henblik på at opbygge kommercielle elhandelsvirksomheder.
- 2) sikre, at de værdier, som er opsparet under de nuværende regulerede og beskyttede vilkår, fortsat kan komme forbrugerne til gode.

Jeg finder, at denne regulering også vil være en fordel for de elforbrugende medlemmer af Dansk Industri.

8. Dansk Industri mener endelig, at der sker en dobbeltbeskatning af CO₂-udledningen, som de anbefaler fjernet.

Det er jævnt før min besvarelse af 17. maj 1999 på spørgsmål nr. S 1971 stillet af Frank Dahlggaard (KF) for nylig vurderet af Energistyrelsen, at der henregnes en større andel CO₂-udledning til elproduktion, end der teoretisk set er grundlag for i forhold til brændselsanvendelse. Det er dog ikke erhvervsforbrugere, der betaler mere, men ikke-momsregistrerede forbrugere.

Min besvarelse af spørgsmål nr. S 1971 og S 1975 stillet af folketingsmedlem Frank Dahlggaard (KF) vedlægges.

Miljø- og energiministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1971 stillet af folketingsmedlem Frank Dahlggaard (KF):

Spørgsmål nr. S 1971:

Vil ministeren redegøre for, hvor mange mio. tons ikkeeksisterende CO₂, der beskattes via CO₂-afgiften på el?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, der oplyser følgende:

»Størrelsen af CO₂-afgiften på forskellige energiformer blev ved afgifternes indførelse generelt fastsat, så afgiftsbetalingen svarer til 100 kr. per t CO₂, der udsendes. For el produceret og forbrugt i Danmark betød det en afgift på 10 øre pr. kWh. For erhvervslivet er de effektive satser dog lavere, idet der sker en refusion af en del af afgiften, svarende til de lavere satser, der gælder for el til såkaldte lette processer, henholdsvis tunge processer, hvor nettosatserne p.t. udgør 8 øre, henholdsvis 2 øre. Endvidere refunderes en yderligere del af afgiften til de virksomheder, der har indgået aftaler med Energistyrelsen, således at de effektive satser p.t. bliver 5,8 øre pr. kWh for lette processer, og 0,3 øre pr. kWh for tunge processer.

Det samlede provenu af CO₂-afgiften på el efter fradrag af de nævnte refusioner forventes at udgøre 2,65 mia. kr. i 1999 stigende til 2,85 mia. kr. i 2002.

Såfremt provenuet omregnes til mio. t CO₂, ved anvendelse af en pris på 100 kr. pr. t, kan der således, på spørgsmålets præmisser, siges at være betalt CO₂-afgift for el for følgende mængder:

	Netto provenu, mia. kr.	Betalte CO ₂ -mængder v. 100 kr./t
1999	2,65	26,5
2000	2,81	28,1
2001	2,83	28,3
2002	2,85	28,5

Afgiftsbeløbet på 10 øre pr. kWh er også i dag rimeligt konsistent med en pris på CO₂-emissioner på 100 kr./t, idet et ekstra elforbrug på 1 kWh (eller 1 kWh sparet) omtrent giver anledning til en forøgelse (eller en formindskelse) af Danmarks emissioner på 1 kg. Tallet er dog let faldende over tid og udgør ifølge Energistyrelsens